

Kiállítás és vásár a Hargita lábánál

A makói cégek üzletet látnak Romániában

László Pál, Csíkszereda polgármestere az egyes sorszámmot viselő rendezvény megnyitóján, miután egy „Isten hozottal” köszönt, azon reményét fejezte ki, hogy a kiállítás és vásár a testvériség, a barátság és a sokoldalú együttműködés alapköve lesz.

Október 19-22 között 40 vállalat mutatta be termékeit, köztük 10 magyar is placcot kért.

Vass Sándor, a MAFÉG üzletkötője elárulta, hogy már a kiállítás megnyitóján elért eredményes tárgyalásai voltak, hiszen úgynevezett blokkzással és három különböző méretű hőcserélővel érkeztek, amelyre komoly érdeklődés lehet Románia szerte.

A Hargita Szálló fűtése annyira rossz, hogy a téli időszakban alig van vendégük. A gázkazánunkkal ezt a gondot a szállodán kívül az iskolák, a sportlétesítmények és a tömlakások esetében is megoldhatják – mondta elégedetten, a makói cég üzletembere.

Mit csinálnak a lejjel, vagy konvertibilis valutára számítanak?

Ismerjük a romániai helyzetet, elsősorban bartellre számítunk. Például szívesen vennék, magyar bútorgyár bekapcsolásával, félkész faárút.

Szabó Sándorral, a Makói Redőnygyártó Vállalat főmérnökével, a vásár harmadik napján futottunk össze:

Nem akarom elkiabálni, de nagyon jó üzleti kilátásaink vannak. Egy nappal így meghosszabbítottam a csíkszeredai tartózkodásomat. Minden várakozásomat felülmúlja a termékeink iránti érdeklődés. Románia teljesen szűz terület. Nézzem csak a tífemeletes lakóházak ablakaira – egyiken sincs redőny, vagy árnyékoló. Csak azt a partnert kell megtalálni, aki forgalmazni, vagy megfelelő árut tud kínálni. Egyébként még két makói cég termékét hoztam ki, a Hungaroféder tollpárnáit és a Meditú Kft. injekciós tűit – ennyit szívesen megtesz az ember a városáért.

Az elmúlt hét végén Csíkszeredában feledkezett a nyár. A hőmérő higanyszála a 20 fokot súrolta. A város élte megszokott napjait. Kivéve egyetlen épületet, a szakszervezetek kultúrpalotáját, ahol már két hete dolgoztak a csíki város utóbbi történetének legnagyobb eseményére, a testvérvárosi kiállításra és vásárra készülve. Hargita megye székhelye a testvérvárosokból immáron kilencel dícekedhet, s ami meglepő, Magyarországról négy – Gödöllő, Gyula, Kaposvár és Makó – is akad. (Valamennyi magyar település a romániai forradalom alatt nyújtott segítségével érdemelte ki ezt a címet).

Egy csíkszeredai cég pavilonja előtt mindig óriási sor állt. Az ok is prózai: Romániában hiány van a jó elektronikai cikkekkel, s ezt próbálja meglovagolni a Syrius Kft vezetője, Balási Csaba és Álmos nevű fia. A két Balási nagyon készségesen válaszolt kérdéseimre, miután átfúrtam magam a sűrű tömegben.

A kecskeméti Bisnic Centerrel már van egy román-magyar vegyesvállalatunk. Szoros kapcsolatban állunk a Centrum-Trade-val és a Média Kft-vel. Az üzletet másfél évvel alapítottuk. Egyre bővül az a termékeslád, amit forgalmazunk. Azonban megmaradunk az elektronikai felszereléseknél és az irodai gépeknél – mondja szinte kérdés nélkül az idősebbik Balási, majd a fia is előkerül, aki így folytatja:

Olyan termékek iránt érdeklődünk, ami nálunk hiánycikk. Azonban vigyázunk a minőségre, csakis neves márkák érdekelnék bennünket.

Milyen partnerek a magyarok?

Nagyon nehéz a két ország túlzott adminisztrációja miatt kapcsolatot találni, s üzletet kötni. De ha a hosszadalmas papírmunka végére jutunk, már minden rendben megy. Mi vevők vagyunk dollárért is, no meg a bartell is érdekel bennünket, de csak a minőségi áru jöhet szóba.

A Taurus táblán két város neve is szerepel: Makó és Szeged. Papp József üzletkötő a négy nap során sem sokat tétlenkedett a pavilonban, mindig a tárgyaló asztalnál ült.

Főleg a hidraulikai tömlők iránt nagy a kereslet, de az egyéb iparban használt termékeink is felkeltették a romániaiak érdeklődés-

sét. Tudjuk, hogy fizetési nehézségeik vannak, de bennük minden üzleti lehetőség érdekel. Érzésem szerint nem is olyan sokáig együttműködés alakulhat ki.

Fazakas János vásárigazgató, a kiállítás szervezésében óriási részt

vállaló NOVOS vezetője az érdeklődéssel volt elégedett. A négy nap során mintegy 15 ezren tekintették meg a kiállítást, s a szerencsések – elsősorban a helyi cégek jóvoltából – igazán a boltokból hiányzó termékekkel térhetek haza, ha volt elegendő türelmük a sorbaálláshoz.

Ha az itteni politikai helyzet kiegyensúlyozottabb lenne, még több kiállítóval találkozhattak volna az érdeklődők. Például a magyarországi bagyi népi együttes lemondásában is ez játszott közbe. Néhány testvérváros távolmaradása pedig az idő rövidségével magyarázható. Szeretnénk a rendezvénynek hagyományt teremteni.

A vásárolók mindenestre elégedetten dörszölköztek a markukat, de a krónikások szája ízét sikerült a nagylaki határ román oldalán elvenni. A legújabb „húzásuk”: az útlevelebe beírják, hogy a felmutatott nyugati valuta – mi 220 márkával rendelkezünk – szerintük hány napos tartózkodásra elegendő, azonban erről egy szót sem ejtenek, mi pedig ugye mit nézzünk egy peccséten. A legtöbben örülünk annak, hogy sikeresen, s aránylag gyorsan túljutunk a határon. Így esett meg az, hogy mi gyanútlanul érkezünk két napos tartózkodási engedélyünkkel a hatóság elé, ahol egy óras várakozás után közölték: két nappal túlléptük az engedélyezett időt, s ezzel egy évre kizártak az országba való beutazás lehetőségéből. Reméljük, a vásárról visszaérkező magyar üzletemberek lelkesedését hasonlóval nem törtek meg...

SÜLI JÓZSEF

A hatalom vitái

avagy miért nem lett Sziszüphosz soha kiváló dolgozó?

Ünnepi lapszámunkban dr. Lippai Pál polgármester nyilatkozott az önkormányzat egyéves működéséről, eredményeiről. Tegnap szerkesztőségünkben járt Koha Róbert, a konzervatív frakció vezetője.

Kiigazítási szándékkal, ellenvéleménnyel érkezett.

Nagyon örülök, hogy a polgármester úr ilyen jól informált a közel egy hónapos távollét után is – mondotta a frakcióvezető. – Ez igazán dicséretes. Ám nem ártott volna, ha a konkrét, írásos anyagok ismeretében nyilatkozik. Liberális párthoz ugyan (hála Istennek) nem tartozom, de úgy vélem, gondolkodásomban liberálisabb, sőt toleránsabb vagyok, mint sok SZDSZ-Fidesz párttag, ezért ezt a szót, hogy hazugság nem mondom, csak azt, hogy tárgyi tévedés.

Kétségre vonja azokat az eredményeket, amelyeket a város dr. Lippai Pál polgármester irányítása alatt fel tudott mutatni?

Kezdjük talán az elején: a szándék még nem valóság. Három munkaprogramot fogadott el a közgyűlés – mindhárom a konzervatív frakciótól származik: a közbiztonsági koncepció; a város erőforrásait feltáró tanulmány (a városfejlesztési koncepció alapja), s a lakáskoncepció első változata. A városi vagyonleltár még nem készült el, nem is készülhetett, ugyanis még nem fejeződött be a vagyonátadás sem. Csakúgy mint a polgármesteri hivatal átszervezése, amely az első negyedévben végbemehetett volna, ha az Entrópia Kft. helyett azokban bíznak, akik végülis elkészítették az új struktúra tervezetét, amelyet a közgyűlés kisebb módosítással el is fogadott. Hozzáteszem, a jegyzői, s a vagyonkezelői iroda élére a polgármester a mai napig nem állított vezetőt, működésük olyan, amilyen. Mondhatni a csőd szélén állnak, mint még egynémely helyen, ahol polgármesteri kinevezettel találkozni. Az egészségügyben történt vezetőcseréhez az önkormányzatnak az égvilágon semmi köze nincs, ezt egyszerűen nem lehet eredményként feltüntetni a polgárok előtt, hisz a mi dolgunk csupán a kinevezés volt. Más. Lehet, hogy létezik közoktatási koncepció, de mi, önkormányzati képviselők erről nem tudunk. Ha mégis van, akkor jöjjön elő az illegálisból! S mit jelent az, hogy megindítottuk a piarista gimnáziumot? Mi? Ugyan kérem! A piaristák! Mi csak a feltételek egy részét biztosítottuk – némi polgármesteri ellenkezés mellett.

Azért legalább egy, kézzel fogható „eredmény” mégiscsak van: nem omlott össze a város. De a polgármester úr említett többet is.

A legnagyobb eredmény valóban az, hogy a város működőképességét biztosítottuk a lakosság további megsarcolása nélkül. (A helyi adók bevezetése a konzervatív képviselők ellenállásán bukott meg.) A közbiztonsági koncepciót, amit a konzervatív frakció terjesztett elő, márciusban fogadta el a közgyűlés – újfent mondhatom: némi liberális ellenkezés mellett. Ebben beletartozik az is, hogy egyik képviselőjük megvádolt személy szerint engem: magánrendőrséget akarok a város pénzén létrehozni. Tudniillik az én nevem állt a tervezet alatt. S valaki még azt a kérdést is feltette, szükség van-e ennyi rendőrré? Valóban. Szükség van rendőrré, központi hatalomra, s ezek intézményeire? Nincs? Jöjjön el a Te országod „KORLÁTLAN LIBERALIZMUS”? A következményeit pedig szenvedjük mindannyian? Brávó! Komolyra fordítva a szót: az önkormányzati rendszet létrehozása is a közbiztonsági koncepció elfogadásának eredménye – nem volt könnyű elernünk. Valóban létezik egy közgyűlési határozat a tilosban parkoló járművek elszállításáról. A pályázatot elnyert cég, amely a taxisblokkad idején igen nagy elszántaságról tett tanúbizonyságot, a vállalt munka terén, korántsem ilyen határozott, ugyanis a június elsejei határidőre ígért tevékenységet a mai napig nem kezdte el.

Mit remélhet a város lakó, ha a torony alatt mindenfajta együttműködés szünetel, ha önök, a konzervatív frakció – dr. Lippai Pál elmondása szerint – a lehetséges munka kereteit biztosító egyeztető tárgyalásokat bojkottálják?

Az első tárgyalás augusztus 20-án lett volna, de az idő rövidsége miatt képviselőtársaimmal álláspontomat egyeztetni nem tudtam, s így valóban felhatalmazás nélkül, de pontosan érkeztem. Egy hét múlva Borvendég és Szilvássy képviselőtársaimmal ismét megjelentünk, csak hogy nem azt mondtuk, amit a polgármester úr állít: nem felhatalmazás nélkül, hanem kötött mandátummal jöttünk. Nevezetesen: a jegyzőkérdésről nincs mit tárgyalnunk, mert a probléma megoldása polgármesteri feladat; a szakbizottságok struktúrájának megváltoztatása nem időszerű, mert egy többé-kevésbé működő szervezet átalakítása csak újabb nehézségeket okozna. Az utána következő tárgyalásra a következő kérdések megvitatását javasoltuk: a csatolt települések pénzügyi, kommunális és közigazgatási problémái; a végleges lakáskoncepció kidolgozása; az 1992-es költségvetés tervezetének elkészítése; Szeged közüzemi problémáinak áttekintése. Ha a polgármester úr számára ezek a kérdések nem fontosak, vagy az ő számára nem jelentenek tárgyalási alapot, akkor ebben a városban valóban nem lehet politizálni.

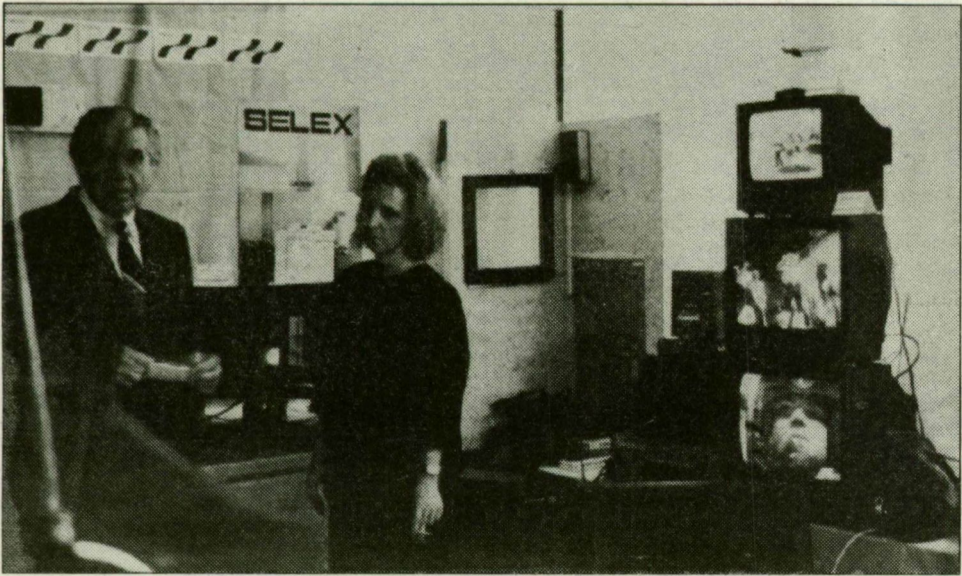
A konzervatív frakció nem fölsőbb utasításra akadályozza a liberális vezetésű város munkáját?

Nem tisztem a kormánykoalíciót megvédeni, mert az nem szorul rá. Az MDF központban soha nem szóltak és ma sem szólnak bele az önkormányzati frakció munkájába – ez ugyanis nem bolsevik vezetés stílusú párt, mint az SZDSZ vagy a Fidesz. Bírálatot valóban sokat kaptam, de nem a párt vezetőitől, hanem az akkoriban erősen liberális orientációjú sajtótól (akkor azért, mert együttműködtünk, most azért, mert nem tudunk együttműködni). Az ilyen minősíthetetlen gyanúsítgatásokat határozottan vissza kell utasítanom. Fideszes képviselő volt az, aki kifogásolta az ország törvényes miniszterelnökének szegedi látogatását; az SZDSZ-Fidesz frakció vonult ki három alkalommal is a díszteremből, s hozta határozatképtelen, munkára alkalmatlan helyzetbe a közgyűlést. Egyébként a párbeszéd valójában soha nem szakadt meg, csak az együttműködés. Más kérdés, hogy a párbeszédnek sok értelme nem volt, mert a liberális frakció a legkevésbé sem bizonyult kompromisszumra késznek. Az előzetes konzultációknak nem lehet eredménye ott, ahol a megállapodások betartása nem úri becsületkérdése.

Dr. Lippai Pál keményen bírálta az alpolgármesternőt is...

Ványai Éva eddig kimaradt az adok-kapok akciókból. De ez a nyilatkozat már a polgármester úriember mivoltát is megkérdőjelezi. Sajnálom. Ámbár, amikor a sajtó az eredményeket firtatta, dr. Lippai Pál az egészségügy és a közoktatás, köznevelődés területéről hozott példákat – ez a véleménye azonnal megváltozik, ha az alpolgármesternő tevékenységét kell értékelni? Nem az a döntő, hogy ki mennyit dolgozik, hanem, hogy milyen eredménnyel. Ezért nem lehet soha Sziszüphosz kiváló dolgozó.

ÓDOR JÓZSEF

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN